

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Kateřiny Štěpánové a Michaely Bejčkové ve věci žalobkyně: **Univerzita Palackého v Olomouci**, Křížkovská 511/8, Olomouc, zastoupené advokátem JUDr. Karlem Zuskou, Radlická 3185/1c, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, Karmelitská 529/5, Praha 1, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2022, čj. 11 A 135/2021-70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč do rukou jejího advokáta JUDr. Karla Zusky, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Popis věci

[1] Žalovaný jako poskytovatel dotace na základě rozhodnutí z 29. 11. 2011 a jeho dodatků (*dotační rozhodnutí*) poskytl žalobkyni dotaci v celkové výši téměř 150 milionů Kč z operačního programu na projekt „Pevnost poznání“. Financování probíhalo *ex ante* postupem: poskytovatel vyplácel prostředky tzv. dopředu formou záloh.

[2] Žalobkyně jako příjemkyně dotace na stavební práce vybrala společnost O.K.D.C. mont s. r. o. (*OKDC*). Ta se v průběhu stavby dostala do úpadku a stavební práce nedokončila. Příjemkyně dotace odstoupila od smlouvy o dílo. Novým dodavatelem se stala jiná společnost, která projektové práce dokončila.

[3] Monitorovací zpráva z února 2015 potvrzuje, že příjemkyně dotace splnila cíl dotačního projektu. To ostatně není mezi stranami sporné.

[4] Příjemkyně dotace v průběhu roku 2014 jednala s insolvenční správkyní společnosti OKDC o skutečně provedených a fakturovaných stavebních pracích. Zjistila dvě nesrovnalosti (tzv. korekce) v celkové výši asi 6,5 milionů Kč. První korekce (ve výši 3 127 578,55 Kč) spočívala v tom, že některé práce společnost OKDC provedla v odlišném standardu, fakturovala je nad rámec smluvního výkazu, práce neodpovídaly smluvním ujednáním apod.; druhá korekce (ve výši 3 447 362,54 Kč) představovala vícepráce. Částky ve výši nesrovnalostí uhradila příjemkyně dotace společnosti OKDC z dotačních prostředků.

[5] K výzvě poskytovatele dotace k vrácení nevyužitých prostředků předfinancování¹ příjemkyně zaslala v prosinci 2014 na speciální projektový účet (investiční) částku 6 574 941,09 Kč z vlastních zdrojů (ve dvou částkách odpovídajících jednotlivým korekcím) s poznámkou, že se jedná o „*vkład własnych środków na úhradu nezpůsobilých výdajů*“. Na tomto místě je možno pro přehlednost poznamenat, že finanční prostředky dotace byly vedeny odděleně na dvou bankovních účtech (výdajový/investiční a depozitní/neinvestiční).

[6] Příjemkyně dotace požádala dne 16. 1. 2015 o další průběžnou platbu dotace. V podkladech označila i korekční faktury OKDC, doložila výpis z účtu, z něhož vyplývá, že finance vrátila poskytovateli dotace ze svých prostředků, a dohodu s insolvenční správkyní. Též doručila poskytovateli monitorovací zprávu, včetně vysvětlující zprávy k vyúčtování stavebních prací, v níž popsala první i druhou korekci a opětovně sdělila, že částku ve výši součtu obou korekcí zaslala poskytovateli ze svých prostředků na investiční projektový účet.

[7] Poskytovatel dotace informoval příjemkyni e-mailem z 20. 3. 2015, že při kontrole zjistil nesrovnalost spočívající v korekcích u provedených stavebních prací. Uvedl, že zbývající výše předfinancování bude krácena o částku odpovídající korekcím, a poskytovatel bude na výdaje pohlížet tak, jako kdyby došlo k jejich úhradě a následnému odvodu za nesrovnalosti; tuto část dotace nelze opětovně použít pro financování operace. Výdaje dotčené podezřením na nesrovnalosti budou dle poskytovatele zafixovány v rozpočtu dotačního projektu. Poskytovatel v této souvislosti poradil žalobkyni, aby do aktualizovaného rozpočtu přidala položku „*Částka dotčená šetřením podezření na nesrovnalost/PRK (porušení rozpočtové kázně)*“.

[8] Poskytovatel dotace vydal 6. 5. 2015 oznámení o nevyplacení části dotace (*Oznámení*). Jím sdělil příjemkyni, že nevyplatí část dotace (ve výši 6 574 941,09 Kč), neboť dle šetření podezření na nesrovnalosti porušila rozpočtovou kázeň. V odůvodnění poukazuje poskytovatel na to, že zjistil rozdíl mezi hodnotou skutečně provedených prací

¹ Jedná se o standardní postup revize stavu čerpání finančních prostředků; v případě, že příjemce dotace zjistí, že část poskytnutých prostředků do konce roku nevyužije, má možnost prostředky zaslat na výdajový/investiční účet poskytovatele, aby v případě svého nevyužití nepropadly v následujícím roce na depozitní účet a bylo možné na základě „vrátky“ jejich další využití v dotovaném projektu.

pokračování

a částkami, které byly fakturovány a zaplacený. Oznámením poskytovatel fakticky snížil celkovou částku dotace o výši nesrovnalostí.

[9] V návaznosti na Oznámení podal poskytovatel dotace dne 1. 7. 2015 podnět příslušnému finančnímu úřadu. Finanční orgány zkoumaly naplnění podmínek pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně.

[10] Správce daně nejprve konstatoval, že příjemkyně dotace porušila rozpočtovou kázeň, a platebními výměry jí vyměřil odvody v celkové výši 6 574 941,09 Kč; jeho rozhodnutí bylo potvrzeno i prvním rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství (OFŘ). To ovšem zrušil Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 30. 1. 2019, čj. 65 Af 6/2017 - 69, neboť mj. dovodil, že nebylo dostatečně osvětleno, zda sporné finanční prostředky jsou vlastní prostředky příjemkyně dotace, prostředky již poskytnuté poskytovatelem či vratka předfinancování.

[11] OFŘ rozhodlo nově dne 30. 12. 2019, zrušilo platební výměry a řízení zastavilo. Došetřilo financování projektu a objasnilo, jaký byl původ a osud částky, kterou příjemkyně vrátila poskytovateli jako nezpůsobilé výdaje a kterou následně poskytovatel příjemkyni nevyplatil: jednalo se o „vratku“. OFŘ posoudilo, zda byla naplněna podmínka pro započítání částky dotace nevyplacené poskytovatelem do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44a odst. 5 písm. b) ² zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (*rozpočtová pravidla*). OFŘ v rozhodnutí uzavřelo, že se příjemkyně dotace nedopustila neoprávněného použití poskytnutých prostředků, a tedy ani porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b)³ rozpočtových pravidel.

[12] Příjemkyně dotace opětovně dne 23. 4. 2020 požádala poskytovatele o vyplacení části dotace ve výši první korekce. Svou žádost dne 9. 3. 2021 urgovala. V odpovědi na urgenci z 28. 5. 2021 poskytovatel sdělil, že žádost je bezpředmětná. Příjemkyně dotace dále požádala poskytovatele o uplatnění opatření proti nečinnosti. I tuto žádost považoval poskytovatel za bezpředmětnou. Za vyřízení věci považoval přípis z 28. 5. 2021.

[13] Městský soud v Praze vyhověl žalobě, v níž příjemkyně dotace kombinuje deklaratorní i zápůrčí petit. Konstatoval, že zásah poskytovatele dotace spočívající v nevyplacení dotačních prostředků ve výši 3 127 578,55 Kč přiznaných dotačním rozhodnutím ve znění dodatků byl nezákonný. Poskytovateli dotace též zakázal pokračovat v porušování práv příjemkyně dotace spočívajícím ve faktickém nevyplacení dotačních prostředků ve výši 3 127 578,55 Kč.

2. Kasační řízení

² Podle tohoto ustanovení rozpočtových pravidel (v relevantním znění) *se do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým je neoprávněné použití dotace, započítávají i částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, protože se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň.*

³ Podle tohoto ustanovení rozpočtových pravidel (v relevantním znění) *je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití nebo zadržování peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*

2.1 Kasační stížnost

[14] Poskytovatel dotace (*stěžovatel*) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost; má za to, že městský soud věc nesprávně právně posoudil a jeho rozsudek je nepřezkoumatelný.

[15] Předně se domnívá, že se městský soud nedostatečně vypořádal s jeho argumentací a ztotožnil se pouze s názory příjemkyně dotace, neboť výhradně převzal posouzení otázky porušení rozpočtové kázně z rozhodnutí OFŘ (z prosince 2019). To ovšem neobsahuje výrok o tom, zda byla porušena rozpočtová kázeň, či nikoli; rozhodnutí „*pouze zrušilo platební výměry*“. Městský soud měl plnou jurisdikci a měl si věc sám posoudit podle § 44 odst. 1 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015. Příjemkyně dotace porušila podmínky dotačního rozhodnutí (jeho čl. VI) tím, že použila finanční prostředky z dotace na nezpůsobilé výdaje projektu. Městský soud měl aplikovat § 44a odst. 5 písm. b) citovaného zákona, nikoli nepřiléhavě založit napadené rozhodnutí na jeho § 14e. Dle stěžovatele rozhodnutí OFŘ zkoumalo pouze skutečnost, zda příjemkyně dotace porušila rozpočtovou kázeň, pokud zaslala částku (představující nezpůsobilé výdaje) na nesprávný (výdajový) účet, byť je měla zaslat na účet depozitní; nezkoumalo již to, zda výdaje z dotčených faktur představují porušení rozpočtové kázně. Dle stěžovatele je rozhodnutí OFŘ na nynější věc nepoužitelné. Příjemkyně dotace porušila rozpočtovou kázeň z důvodu nezpůsobilosti výdajů. Městský soud nebyl odůvodněním rozhodnutí OFŘ vázán.

[16] Stěžovatel se též domnívá, že městský soud nesprávně vyhodnotil otázku legitimního očekávání. Tvrdí, že již v Oznámení příjemkyni dotace upozornil na to, že zbývající platba bude snížena o částku odpovídající korekcím. Též „Příručka pro příjemce“ (*Příručka*), která byla nedílnou součástí rozhodnutí o přidělení dotace, zakazuje nesrovnalostí dotčené výdaje dále použít v rámci projektu na financování dalších aktivit. Stěžovatel je přesvědčen, že příjemkyni dotace nikdy neujišťoval o dalším vyplacení finančních prostředků. Příjemkyně dotace navíc sama obě korekce označovala za nezpůsobilé výdaje. Argumentaci legitimním očekáváním používá pouze soud, nikoli příjemkyně dotace. Příjemkyně dotace nebyla v dobré víře.

[17] Stěžovatel považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť není dostatečně odůvodněné. Městský soud se nevypořádal se všemi argumenty stěžovatele a jím navrženými důkazy (například důkaz Příručkou).

2.2 Vyjádření příjemkyně dotace

[18] Příjemkyně dotace zdůrazňuje, že se městský soud dostatečně vypořádal s argumentací ohledně nezpůsobilosti výdajů projektu, neboť uzavřel, že se stěžovatel vůči příjemkyni dotace choval tak, že považoval vrácené peníze za vratku předfinancování a měl za to, že v případě neporušení rozpočtové kázně bude možné prostředky znovu vyplatit. Poskytovatel dotace je povinen respektovat závěry správce daně.

[19] Příjemkyně dotace poukazuje na § 52 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud vychází z rozhodnutí, která již byla vydána. Dodává, že rozhodnutí OFŘ z prosince 2019 předcházelo

pokračování

soudní přezkum, OFŘ bylo vázáno názorem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci. To, že městský soud z rozhodnutí OFŘ vycházel, nevede k nezákonnosti jeho rozhodnutí. Předmětem nynějšího řízení není přezkum rozhodnutí OFŘ, ale ochrana před nezákonným zásahem ze strany stěžovatele. Pravomoc konstatovat porušení rozpočtové kázně má výlučně správce daně.

[20] Příjemkyně dotace se dále ohrazuje proti tvrzení stěžovatele o tom, že městský soud založil své posouzení na § 14e zákona o rozpočtových pravidlech.

[21] Nesouhlasí ani s tím, že by snad OFŘ v rozhodnutí z prosince 2019 řešilo jiné pochybení příjemkyně dotace než to, na kterém je založeno Oznámení. V takovém případě by dle příjemkyně dotace musel poskytovatel dát správci daně nový podnět. Stěžovatel podal podnět správci daně právě v návaznosti na Oznámení. Tento podnět byl vyřízen rozhodnutím OFŘ z prosince 2019, byť se nyní stěžovatel snaží výsledek řízení, které bylo zahájeno z jeho podnětu v souvislosti s Oznámením, relativizovat, a legalizovat tak svůj nezákonný zásah do práv příjemkyně dotace. Pouhá domněnka stěžovatele, že by nějaké jednání mohlo zakládat porušení rozpočtové kázně, není zákonný důvod pro trvalé nevyplacení dotace (krácení), neboť pravomoc konstatovat porušení rozpočtové kázně má výhradně správce daně, nikoli poskytovatel dotace.

[22] Argumentaci k otázce legitimního očekávání má příjemkyně dotace za účelovou; již v žalobě pečlivě popsala všechny skutečnosti, z nichž dovozuje nezákonný zásah.

[23] K otázce „nevyhodnocených důkazů“ příjemkyně dotace odkázala na bod [53] napadeného rozsudku, v němž je Příručka zohledněna, a připomněla, že není povinností soudu vypořádat každou dílčí námitku.

3. Právní hodnocení

[24] **Kasační stížnost není důvodná.**

3.1 Ke zvolenému žalobnímu typu

[25] NSS se nejprve a *ex officio* zabýval tím, zda příjemkyně dotace zvolila správný žalobní typ, resp. zda se mohla prostřednictvím zásahové žaloby bránit proti faktickému nevyplacení části dotace. Zásahová žaloba je totiž přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (či žaloba nečinnostní; srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015 - 160, č. 3687/2018 Sb. NSS).

[26] Z tohoto pohledu je klíčové vyhodnotit povahu „titulu“, na jehož základě stěžovatel nevyplatil příjemkyni spornou část dotace odpovídající první korekci, tedy Oznámení o nevyplacení části dotace z 6. 5. 2015.

[27] Při zkoumání povahy Oznámení připadá v úvahu jeho posouzení z pohledu § 14e rozpočtových pravidel, který umožňuje (dočasně) odmítnout vyplatit dotaci nebo její část. Judikatura NSS se totiž (postupně) ustálila na závěru, že opatření o krácení části dotace, resp. pozastavení platby, dle § 14e rozpočtových pravidel je rozhodnutím v materiálním smyslu,

keré je způsobilé k soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 s. ř. s.⁴ Je-li totiž jedním z možných vyústění žádosti o proplacení (části) dotace, kromě faktického úkonu správního orgánu spočívajícího právě ve vyplacení (části) dotace, i vydání rozhodnutí o nevyplacení (části) dotace (opatření), které lze považovat za rozhodnutí ve věci samé (§ 79 odst. 1 věta první s. ř. s.), pak by bylo namístež proti takovému rozhodnutí podat žalobu jako proti rozhodnutí správního orgánu (případně i brojit proti nečinnosti při [ne]vydávání tohoto rozhodnutí nečinnostní žalobou).

[28] Městský soud se proto správně zaobíral tím, zda Oznámení může být „opatřením“ dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, a to s přihlédnutím k rozhodnému znění v době jeho vyhotovení.

[29] Nutno zdůraznit, že pro nynější věc je rozhodné znění rozpočtových pravidel účinné do 20. 2. 2015, neboť vztah mezi příjemkyní a stěžovatelem vznikl před účinností novelizačního zákona č. 25/2015 Sb. Podle § 14e rozpočtových pravidel v rozhodném znění *poskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie (...).*

[30] Z prostého jazykového výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že dle rozpočtových pravidel ve znění do 20. 2. 2015 se opatření o nevyplacení dotace mohlo týkat pouze domnělého *porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek*. Až zmiňovaná novela rozpočtových pravidel významně rozšířila aplikaci tohoto ustanovení na jakékoli *porušení povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržení účelu dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta*. Ostatně i Příručka, jako nedělitelná součást dotačního rozhodnutí, odpovídá znění rozpočtových pravidel účinnému do února 2015 a spojuje vydání opatření dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech pouze s nesrovnalostmi, které se týkají veřejných zakázek (viz strany 128-129 Příručky).

[31] Z textu Oznámení vyplývá, že jeho vydání je navázáno na šetření podezření o nesrovnalostech, nikoli na porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Stěžovatel označil podmínky, které příjemkyně porušila, jako čl. VI. rozhodnutí o poskytnutí dotace a § 44 rozpočtových pravidel. V odůvodnění konstatuje rozpor mezi hodnotou skutečně provedených prací a částkami, které byly fakturovány a příjemkyní zaplacený v předchozích obdobích; dále popisuje, o jaké práce se v případě obou korekcí jednalo.

[32] Z Oznámení neplyne, že by příjemkyně dotace měla jakkoli porušit pravidla pro zadávání veřejných zakázek, a proto Oznámení v souzené věci nemohlo být opatřením dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, které by dle judikatury bylo samostatným rozhodnutím, přezkoumatelným nejprve k námitkám (viz § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel); následně případně i k žalobě podle § 65 s. ř. s. Ta by přitom měla přednost před zásahovou žalobou, neboť účelem řízení o zásahové žalobě není posouzení zákonnosti a správnosti vydaného opatření podle § 14e daného zákona. **Podání zásahové žaloby proto bylo za specifických skutkových a právních okolností nynější věci možné.**

⁴ Viz rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 Ans 4/2013–44, odst. [39], nebo usnesení jeho rozšířeného senátu ze dne 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015–48, č. 3579/2017 Sb. NSS, *Jihočeská univerzita*, odst. [49] a [57] - [59].

pokračování

[33] Na tomto místě je rovněž již možné a vhodné reagovat na tu kasační námitku stěžovatele, která městskému soudu vyčítá, že chybně považoval Oznámení za opatření dle § 14e rozpočtových pravidel.

[34] Námitka je lichá. Městský soud v napadeném rozsudku nejprve logicky (a správně) zkoumal právní povahu Oznámení. Výslovně dovedl, že se nejednalo o opatření dle § 14e rozpočtových pravidel (srov. bod [53] jeho rozsudku). Až poté se zabýval otázkou možného zásahu do práv příjemkyně dotace.

[35] Příjemkyně dotace spatřuje zásah do svých práv v tom, že jí stěžovatel nevyplatil část dotace. Domáhá se jednak vyslovení, že takový postup byl nezákonný, jednak toho, aby soud žalovanému zakázal porušovat práva žalobkyně. Jde tedy o kombinaci petitu deklaratorního a záporního. Tato kombinace je možná (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019 - 39, č. 4178/2021 Sb. NSS, bod [108]).

[36] Judikatura NSS dospěla k závěru, že nevyplacení části dotace může být za určitých podmínek zásahem, neboť jsou příjemci dotace zadržovány finanční prostředky, na něž má nárok (rozsudek NSS z 26. 10. 2017, čj. 9 Afs 168/2017 - 36, bod [28]).

[37] Příjemkyně dotace v nynější věci zvolila správní žalobní typ a městský soud nepochybil, pokud žalobu věcně přezkoumal.

3. 2 K nepřezkoumatelnosti

[38] NSS dále posoudil námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Pokud by totiž rozsudek nepřezkoumatelný byl, nemohl by přistoupit k jeho věcnému přezkumu. NSS této námitce nepřisvědčil.

[39] Nepřezkoumatelnost rozsudku je objektivní překážkou, která zpravidla znemožňuje odpovědět na kasační námitky. O takový případ tu nejde. Platí, že soud není povinen vypořádat za všech okolností každý jednotlivý argument obsažený v žalobě. Podstatné je, aby reagoval na všechny základní námitky a žádnou nenechal bez náležité odpovědi. Odpověď na základní námitky přitom v sobě může zahrnovat i odpověď na námitky dílčí a související (např. rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2018, čj. 9 As 432/2017 - 38). Z odůvodnění městského soudu je zjevné, že se jádrem věci zabýval, nejprve shrnul podmínky řízení ve věci namítaného zásahu a následně přednesl ucelený právní názor, který může NSS přezkoumat.

[40] V rozsudku nechybí reakce na žádnou z podstatných námitek. Jedná se o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud žalobě vyhověl. Nepřezkoumatelnost přitom není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak měl soud rozhodnout, resp. jak podrobně měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje, aby ho přezkoumal (rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, čj. 3 Azs 69/2016 - 24, či ze dne 27. 9. 2017, čj. 4 As 146/2017 - 35).

[41] Neobstojí ani námitka stěžovatele, že městský soud nevypořádal jím navržené důkazy. Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že městský soud s Příručkou (jakož i s dalšími v řízení provedenými důkazy) pracoval a hodnotil ji. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017 - 38).

3. 3 K jednotlivým kasačním námitkám

[42] NSS má, stejně jako městský soud, v nynější věci za podstatné i při věcném přezkumu vyhodnotit, proč stěžovatel nevyplatil příjemkyni spornou část dotace („titul“), a způsob, jak k těmto prostředkům přistupoval (jeho „kroky“).

3. 3. 1 Úvodem

[43] Stěžovatel se domnívá, že městský soud v napadeném rozhodnutí nekriticky přejal závěry z rozhodnutí OFŘ z prosince 2019, které přitom neobsahovalo výrok o tom, zda byla porušena rozpočtová kázeň; městský soud si měl věc posoudit sám, neboť rozhodnutí OFŘ je nepoužitelné.

[44] NSS názor stěžovatele nesdílí.

[45] Z postupu stěžovatele je zjevné, že finanční prostředky, které příjemkyně dotace vrátila v prosinci 2014 na výdajový účet, považoval za vratku nevyužitého předfinancování projektu, resp. za prostředky, které může příjemkyni vyplatit, ale dosud tak neučinil, a zadržuje je z důvodu podezření, že porušila rozpočtovou kázeň. Časovou linii věci lze shrnout následovně:

- stěžovatel vyzval příjemkyni dne 28. 11. 2014, aby provedla revizi stavu čerpání, a v případě, že zjistí, že část poskytnutých prostředků do konce roku nevyužije, požádal ji, aby prostředky vrátila na výdajový účet;
- příjemkyně revizi provedla a 5. 12. 2014 oznámila stěžovateli, že zasílá částku 6 574 941,09 Kč na uvedený účet;
- ve správním spise je založen podklad pro kompenzaci, z něhož vyplývá, že stěžovatel považoval avizovanou platbu za vratku předfinancování projektu, prověřil návrh na uskutečnění kompenzace a souhlasil s ním;
- stěžovatel schválil dne 15. 12. 2014 vyúčtování žádosti o platbu. V části „úprava/zamítnutí žádosti o platbu“ uvedl: „*Příjemce zaslal zpět nevyužité předfinancování, které mu byly poskytnuty v roce 2014, a to v celkové výši 6 574 941,09 Kč*“. Ve vyúčtování žádosti o platbu, kterou stěžovatel schválil 6. 5. 2015, uvedl: „*Výše požadovaných investičních prostředků byla na základě Oznámení pozastavena celkem o 6 574 941,09 Kč*“;

pokračování

- Oznámením z května 2014 stěžovatel sdělil příjemkyni, že jí nevyplatí část přiznané dotace, která odpovídá částce dotčené nesrovnalostmi/porušením rozpočtové kázně;
- stěžovatel podal dne 1. 7. 2014 podnět správci daně k zahájení řízení, jehož předmětem bylo „ověření skutečností rozhodných pro správné zjištění a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně u peněžních prostředků poskytnutých na základě dotačního rozhodnutí“;
- stěžovatel v komunikaci se správcem daně sdělil, že prostředky, které žalobkyně vrátila na jeho účet 10. 12. 2014, jsou nevyužité prostředky plateb předfinancování. Uvedl, že *Oznámení o nevyplacení části dotace je ze strany poskytovatele možné vystavit pouze v případě, že částka nevyplaceného předfinancování je minimálně ve výši předmětného podezření na porušení rozpočtové kázně/nesrovnalosti. Právě díky vratce předfinancování, kterou příjemce uskutečnil ke dni 10. 12. 2014, bylo předfinancování v dostatečné výši, a tak ze strany poskytovatele mohlo dojít k vystavení Oznámení o nevyplacení části dotace, na základě kterého nebude částka dotčená podezřením na nesrovnalost příjemci v rámci předfinancování vyplacena. Provedená vratka předfinancování neznamena vrácení prostředků vztahujících se k nesrovnalosti, a pokud by nedošlo k vystavení Oznámení, příjemce by si tyto prostředky mohl v dalším roce opět zažádat. Tím pádem nedošlo k duplicitnímu krácení částky dotčené podezřením na nesrovnalost.*

[46] Naznačené kroky stěžovatele lze vyjádřit takto: v Oznámení považoval použití dotačních prostředků příjemkyní na nezpůsobilé výdaje za porušení povinností příjemkyní dotace, což opakuje ve vyjádřeních k žalobě i kasační stížnosti. Takové jednání může být porušením rozpočtové kázně dle dotačního rozhodnutí (čl. XXIII) a § 44 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech. To potvrzuje i Příručka, která umožnila poskytovateli (dočasně) pozastavit platbu výdajů dotčených podezřením na nesrovnalosti, a to až do doby, než je nesrovnalost potvrzena či nepotvrzena (str. 127 Příručky).

[47] Výše uvedenému odpovídá i to, že stěžovatel dne 1. 7. 2015 oznámil příslušnému finančnímu úřadu podezření z porušení rozpočtové kázně. Uvedl, že příjemkyně porušila své povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace. Odkazem na § 44a odst. 5 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech požádal správce daně o započtení nevyplacené částky dotace do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně. I při komunikaci se správcem daně (tedy již v době po vydání Oznámení) stěžovatel sdělil, že prostředky ve výši 6 574 941,09 Kč byly vratkou nevyužitých prostředků plateb předfinancování.

[48] Ze všech popsanych úkonů je patrné, že osud dalšího vyplacení sporné části dotace byl vázán na závěry finančních orgánů, stěžovatel ji považoval za vratku a měl za to, že v případě neporušení rozpočtové kázně bude možné prostředky opět vyplatit. Tento postoj ostatně vyjadřoval i v době, kdy již měl k dispozici podklady o tom, že příjemkyně vrátila částku ve výši první korekce ze svých prostředků a že se tak stalo v návaznosti na nezpůsobilé výdaje spočívající ve vadném plnění společnosti OKDC. Příjemkyně totiž doložila k žádosti o platbu z 16. 1. 2015 výpis z investičního bankovního účtu, z něhož je zřejmé, že na něj vložila ze svých prostředků dvě platby v celkové výši odpovídající oběma korekcím, a spolu s žádostí o platbu předložila též dohodu o protokolární inventarizaci z října 2014 uzavřenou s insolvenční správkyní společnosti OKDC. Shodný den příjemkyně

doručila stěžovateli i monitorovací a vysvětlující zprávu k vyúčtování sporných stavebních prací, v níž popsala jednání s insolvenční správkyň, sdělila, že při inventarizaci zjistila rozpory mezi skutečně provedenými pracemi a pracemi fakturovanými a zaplacenými, popsala první i druhou korekci a sdělila jejich výši s tím, že tato částka byla z vlastních prostředků vrácena na speciální investiční projektový účet.

[49] OFŘ v rozhodnutí z prosince 2019 uzavřelo, že příjemkyně dotace neporušila podmínky dotačního rozhodnutí neoprávněným použitím poskytnutých prostředků, a tedy se nedopustila ani porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel.

[50] Stěžovatel přesto spornou část dotace příjemkyni ani k jejím opakovaným žádostem nevyplatil. Žádosti o platbu měl za bezpředmětné. Domnívá se, a v kasační stížnosti vysvětluje, že použitím finančních prostředků plynoucích z dotace na nezpůsobilé výdaje projektu příjemkyně dotace porušila podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy neoprávněně použila peněžní prostředky státu; sám uzavírá, že příjemkyně dotace porušila pravidla rozpočtové kázně. K takovému závěru měl dle stěžovatele dojít i městský soud a měl pak postupovat dle § 44a odst. 5 písm. a) rozpočtových pravidel, podle něhož se do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým je neoprávněné použití dotace, započítávají i částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, protože se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň. Rozhodnutí správce daně v nynější věci městský soud nijak nezavazovalo.

[51] S prezentovaným názorem stěžovatele nemůže NSS souhlasit. Podle § 44a odst. 9 rozpočtových pravidel v rozhodném znění⁵ ve spojení s § 10 odst. 1 písm. g) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, v platném znění, vykonávají správu odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále finanční úřady podle daňového řádu. Porušitel má při správě odvodů za porušení rozpočtové kázně postavení daňového subjektu. Dle ustálené judikatury NSS má pravomoc konstatovat porušení rozpočtové kázně výlučně příslušný správce daně (usnesení rozšířeného senátu NSS z 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015 - 48, č. 3579/2017 Sb. NSS, *Jihočeská univerzita*, bod [61]).

[52] Stejně tak mohou pouze finanční orgány provést onen „zápočet“ předpokládaný ve výše citovaném § 44a odst. 5 písm. a) rozpočtových pravidel. K tomu nebyl v nynější věci oprávněn bez rozhodnutí správce daně o porušení rozpočtové kázně ani stěžovatel, ani městský soud v řízení o zásahové žalobě, neboť pouze finanční orgány mají pravomoc správy odvodů za porušení rozpočtové kázně, tj. mají pravomoc zjistit porušení rozpočtové kázně a vyměřit za toto porušení odvod a související penále (např. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2019, čj. 10 Afs 196/2018 - 52).

[53] Možno doplnit, že dle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 14. 12. 2022, čj. 9 Afs 314/2019 - 80, se rozsah oprávnění poskytovatele, pokud jde o konečné posouzení, s ohledem na zákonné vymezení porušení rozpočtové kázně, odvíjí od toho, zda je porušení pravidel spatřováno ve vztahu k již vyplaceným finančním prostředkům dotace nebo její části, nebo ve vztahu k prostředkům, které vyplaceny nebyly. Pokud již byly vyplaceny prostředky, v jejichž použití příjemcem je spatřováno porušení pravidel (jak je tomu

⁵ Aktuálně § 44 odst. 11 rozpočtových pravidel.

pokračování

v nynější věci), může poskytovatel svým rozhodnutím pouze dočasně pozastavit výplatu další části dotace. Případné porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 rozpočtových pravidel je pak oprávněn posoudit pouze příslušný správce daně. Závěry správce daně jsou pak pro poskytovatele závazné a odvíjí se od nich i konečný dopad rozhodnutí poskytovatele o nevyplacení části dotace.

[54] V souzeném případě tak měl stěžovatel pravomoc platbu dotace pozastavit, ale byl povinen respektovat závěry správce daně⁶. Neučinil-li tak a platbu nadále zadržoval, mohl se příjemce dotace domáhat ochrany zásahovou žalobou (srov. přiměřeně rozsudek NSS čj. 9 Afs 168/2017 - 36). Opatření o nevyplacení části dotace v takovém případě pozbývá účinků a poskytovatel nemá žádnou oporu pro to, aby na nevyplacení dotace dále trval (srov. rozsudek NSS ze 17. 10. 2018, čj. 6 Afs 358/2017 - 39, bod [34]).

[55] Pro úplnost je nutno dodat, že nynější věc se liší od standardních situací řešených v judikatuře NSS, neboť v ní poskytovatelé dotace svůj postup spočívající v dočasném pozastavení výplaty či krácení dotace opírali o § 14e rozpočtových pravidel (ve znění účinném před 20. 2. 2015 z důvodu porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek; po tomto datu i z jiných důvodů předpokládaných účinným zněním). V nynější věci ovšem Oznámení z května 2014 nebylo opatřením dle § 14e, neboť jeho tehdejší znění k tomu neposkytovalo právní oporu. Bylo možno je vydat pouze pro porušení povinností při zadávání veřejných zakázek, což ale příjemkyni dotace není vyčítáno, jak k tomu soud dospěl již výše (body [30] až [32] tohoto rozsudku).

[56] Stěžovatel svým postupem v souzené věci navodil podstatně odlišnou situaci. Vytvořil dojem, že se jedná o prostředky, jejichž platbu pozastavil, a je možno je opět vyplatit v případě, že příjemkyně dotace neporušila rozpočtovou kázeň. I přes výsledek řízení vedeného před finančními orgány, v němž bylo ověřováno porušení rozpočtové kázně příjemkyní dotace, ale postupoval tak, jako by mu svědčilo oprávnění nevyplatit část dotace dle § 44 odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel, byť pro něj byl závěr finančních orgánů závazný. Domníval-li se stěžovatel, že při vynaložení těchto prostředků byla porušena rozpočtová pravidla, mohl výplatu další části dotace pouze dočasně pozastavit, nikoli ji Oznámením „definitivně“ nepřiznat.

[57] NSS uzavírá, že v dané situaci stěžovatel vůbec neměl pravomoc k „rozhodnutí o definitivním krácení dotace“. Pokud snad nyní Oznámení z května 2014 vydává za „konečné rozhodnutí“ či jakési „stanovisko poskytovatele dotace k nezpůsobilosti dotčených výdajů“, a příjemkyni dotace v roce 2020 sděluje, že její žádosti o vyplacení dalších částí dotace, resp. urgency, jsou bezpředmětné, je takové jeho „rozhodnutí/stanovisko“ nutno považovat za nicotné pro nedostatek pravomoci⁷ (a to i kdyby splňovalo jak obsahová, tak formální kritéria pro závěr, že se jedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., což ovšem v nynější věci NSS neposuzoval). Pro úplnost je možno dodat, že v takovém daném případě příjemkyně dotace ani nebyla povinna se namísto zásahové žaloby domáhat vyslovení nicotnosti takového „rozhodnutí“ v řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s., neboť *„ani úspěch v tomto řízení by jí nepřinesl účinnou ochranu jejích práv; tu, v podobě příkazu žalovanému ze strany soudu, aby jí zadržované prostředky vyplatil, mohla*

⁶ Srov. přiměřeně usnesení NSS čj. 6 Afs 270/2015-48, body [75] a [77].

⁷ Srov. přiměřeně rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 12. 2022, čj. 9 Afs 314/2019-78.

poskytnout pouze zásahová žaloba“ (k tomu srov. závěry rozšířeného senátu NSS z 14. 12. 2022, čj. 9 Afs 314/2019 - 78, bod [24]).

3. 3. 2 *K argumentaci rozhodnutím OFŘ*

[58] V návaznosti na výše předestřené úvahy neobstojí nosná kasační námitka stěžovatele o tom, že nebyl rozhodnutím finančních orgánů vázán. Stěžovateli též nelze přisvědčit v tom, že si měl městský soud v řízení o zásahové žalobě sám vyřešit otázku, zda příjemkyně dotace v nynější věci porušila pravidla rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 19. 2. 2015, či nikoli.

[59] Správní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej. Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti.

[60] Rozhodnutí OFŘ je pravomocné, respektovalo právní názor vyslovený krajským soudem v rušícím rozhodnutí z ledna 2019 (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a platí pro něj zmiňovaná presumpce správnosti správního aktu. Věcné hodnocení vytýkaného porušení rozpočtové kázně, tedy otázka, zda příjemkyně dotace skutečně porušila dotační podmínky způsobem majícím za následek porušení rozpočtové kázně, bylo vyhrazeno soudnímu přezkumu rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně.

[61] Městský soud naopak postupoval v souladu s § 52 odst. 2 s. ř. s., který mimo jiné zakládá povinnost soudu vycházet ze správních a soudních rozhodnutí, které nejsou předmětem přezkumu v dané věci. Smyslem citovaného ustanovení je zajistit soulad jednotlivých vzájemně souvisejících rozhodnutí, tzn. zabezpečit obsahovou shodu různých aktů veřejné správy, pokud se týkají podobné otázky. V právním státě totiž nelze připustit, aby existovala dvě rozhodnutí, která by z podobných skutkových zjištění činila diametrálně odlišné závěry. Pokud soud takové rozpory zjistí, musí se s nimi náležitě vypořádat a svůj postup musí patřičně zdůvodnit (rozsudek NSS ze dne 21. 9. 2007, čj. 4 As 58/2006 - 94).

[62] V souzené věci městský soud žádné okolnosti pro to, aby se vymezil či odchýlil od pravomocného rozhodnutí OFŘ, nenašel, a neměl tak důvod jeho závěry nerespektovat.

[63] Ani stěžovatel v řízení před městským soudem či nyní v kasační stížnosti neuvádí nic tak zásadního, co by závěry pravomocného rozhodnutí OFŘ otřásl. Tím jistě není ani namítaný jiný „předmět řízení“ či „absence výroku o neporušení rozpočtové kázně“.

[64] Řízení před finančními orgány bylo v nynější věci vedeno právě k podnětu stěžovatele, zda nebyla vyplacena část dotace, kterou by bylo při vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně možno zohlednit ve smyslu § 44a odst. 5 písm. a) rozpočtových pravidel. Byly v něm ověřovány skutečnosti pro případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně v rozhodném období u peněžních prostředků poskytnutých na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace. OFŘ přitom dospělo k závěru, že se příjemkyně dotace nedopustila neoprávněného použití poskytnutých prostředků, a tedy ani porušení

pokračování

rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. Jiné řízení týkající se porušení pravidel rozpočtové kázně příjemkyní finančními orgány nevedly.

[65] Neobstojí proto názor stěžovatele, že finanční orgány zkoumaly pouze to, zda se příjemkyně dotace dopustila porušení rozpočtové kázně tím, že zaslala částku (představující nezpůsobilé výdaje) na nesprávný (výdajový) účet, byť je měla zaslat na účet depozitní, a nikoli již to, zda výdaje z dotčených faktur představují porušení rozpočtové kázně, či nikoli.

[66] OFŘ v řízení vedeném k podnětu a v rozsahu podnětu stěžovatele podaného v návaznosti na Oznámení šetřilo ve svém rozhodnutí z prosince 2019 (mj. vázáno právním názorem vysloveným rušícím rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci) i povahu a osud sporných částek a výslovně konstatovalo, že se jednalo o vratku. Své závěry finanční orgány pečlivě zdůvodnily. Finanční orgány vycházely z informací v podnětu stěžovatele, že nebyla vyplacena část dotace, které by bylo možno při vymození odvodu za porušení rozpočtové kázně zohlednit ve smyslu § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel. Stěžovatel opakovaně finančním orgánům sdělil, že sporné prostředky byly „vratkou“ nevyužitých prostředků plateb předfinancování. Opětovně budiž zdůrazněno, že jiné řízení ohledně porušení rozpočtové kázně příjemkyní dotace finanční orgány nevedly.

[67] Lichá je i námitka stěžovatele, že rozhodnutí nekonstatuje, že se příjemkyně nedopustila porušení pravidel rozpočtové kázně, ale jen „ruší“ platební výměry. Postup OFŘ, který platební výměry zrušil a řízení zastavil, je souladný s § 116 odst. 1 daňového řádu⁸, jehož znění ani neumožňuje vydat „výrok“ předjímaný stěžovatelem. Daňový řád odvolacímu orgánu obecně neumožňuje vynést výrok o tom, že se „*příjemkyně dotace porušení rozpočtové kázně nedopustila*“; takovýto závěr byl ovšem nutným podkladem a předpokladem pro rozhodnutí ohledně dotčených platebních výměrů, a není zde již potřeba (ani zákonný podklad) vtělit jej do výroku rozhodnutí.

[68] Tyto kasační námitky nejsou důvodné.

3. 3. 3 K argumentaci legitimním očekáváním

[69] NSS opětovně shrnuje „názorové postoje“ stěžovatele i příjemkyně dotace ve vztahu k nevyplacené části dotace:

- stěžovatel v Oznámení uvedl, že nevyplatí část dotace, která odpovídá částce dotčené nesrovnalostmi/porušením rozpočtové kázně. V podnětu finančním orgánům přitom žádal, aby spornou částku započítaly do povinnosti příjemkyně dotace provést odvod za porušení rozpočtové kázně. Finančním orgánům v komunikaci nejprve tvrdil, že spornou částku dotace vůbec nevyplatil; pak opakovaně sděloval, že byly „vratkou“ nevyužitých prostředků plateb předfinancování;
- příjemkyně dotace spornou částku vrátila na účet stěžovatele (prosinec 2014), kde si ji stěžovatel bezmála půl roku ponechal a následně (květen 2015) vydal Oznámení

⁸ Podle tohoto ustanovení odvolací orgán: a) napadené rozhodnutí změní, b) napadené rozhodnutí zruší a zastaví řízení, nebo c) odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

o nevyplacení části dotace v totožné výši, byť jej příjemkyně již v lednu 2015 informovala o rozporech mezi skutečně provedenými pracemi a pracemi fakturovanými a zaplacenými, popsala první i druhou korekci a sdělila jejich výši s tím, že tato částka byla z vlastních prostředků vrácena na speciální investiční projektový účet.

[70] I z této „zkratky“ lze usoudit, že přístup stěžovatel byl přinejmenším „nekonzistentní“ (což se zrcadlí i v jeho argumentaci).

[71] S naznačeným úzce souvisí právě otázka legitimního očekávání. Příjemkyně dotace opravdu mohla z postupu stěžovatele nabýt dojem, že jí bude sporná část dotace vyplacena v dalších etapách v případě, že neporušila rozpočtovou kázeň. Nemohla očekávat, že částka, kterou vrátila ze svých prostředků, jí nebude vyplacena bez ohledu na výsledek řízení o porušení rozpočtové kázně, jak se nyní snaží tvrdit stěžovatel, který žádosti příjemkyně po vydání rozhodnutí OFŘ z ledna 2019 považuje za bezpředmětné.

[72] Z judikatury i doktríny, jak ji citoval městský soud i v napadeném rozsudku, plyne, že ochrana legitimního očekávání je zpravidla spojena buď se zavedenou správní praxí⁹, nebo s příslibem či ujištěním ze strany správního orgánu¹⁰. Dle NSS¹¹ je *předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy*.

[73] Příjemkyně dotace s ohledem na důvěru v odborný státní aparát a jím vydané Oznámení očekávala, že zaslala dotčenou částku na správný účet, a jednala tak správně. Postup stěžovatele vůči příjemkyni dotace (a ostatně i finančním orgánům) mohl v příjemkyni dotace vzbudit dojem, že pokud finanční orgány pravomocně rozhodnou o tom, že příjemkyně dotace neporušila rozpočtovou kázeň, nebude stěžovatel zadržovat nevyplacenou částku ve výši první korekce. Stěžovatel svým postupem navázal „úděl“ nevyplacené částky dotace na rozhodnutí o porušení rozpočtové kázně. Rozhodnutím finančních orgánů byl přitom vázán a nemohl si sám učinit úsudek o tom, zda příjemkyně rozpočtovou kázeň porušila, či nikoli.

[74] Nepřípadná je i námitka, že příjemkyně dotace nebyla v dobré víře. Ta po celou dobu argumentovala jednoznačně a soudržně; se stěžovatelem i finančními orgány spolupracovala. Nečekané názorové přerody naopak NSS spatřuje v přístupu stěžovatele.

[75] NSS nesdílí ani „pohoršení“ stěžovatele nad tím, že argumentace legitimním očekáváním zazněla až v napadeném rozsudku. NSS nevidí důvod, proč by městský soud nemohl podpořit svůj právní názor obecnou zásadou legitimního očekávání, byť snad tento

⁹ srov. např. nález Ústavního soudu z 18. 11. 2010, sp. zn. IV. ÚS 3207/07 a judikatura citovaná v bodě 21 nálezu.

¹⁰ k tomu srov. podrobně Codl, D.: *Zásada legitimního očekávání ve správním právu*. Právní rozhledy 23-24/2019, s.828, kapitola III.

¹¹ Rozsudek NSS z 8. 11. 2017, čj. 10 Afs 86/2017-42.

pokračování

termín výslovně v žalobě nezaznává. Nadto příjemkyně dotace v žalobě detailně popsala svůj postup ve věci, z něhož lze *implicite* její legitimní očekávání dovodit.

[76] Ani tato kasační námitka neobstojí.

IV. Závěr a náklady řízení

[77] Městský soud postupoval správně, pokud žalobě vyhověl. Stěžovatel je jeho rozhodnutím vázán.

[78] Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Soud přiznal žalobkyni/příjemkyni dotace náhradu nákladů řízení za jeden úkon právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (vyhláška č. 177/1996 Sb.)]. Za tento úkon náleží odměna ve výši 3 100 Kč a paušální částka 300 Kč jako náhrada hotových výdajů. Zástupce žalobkyně/příjemkyně je plátcem DPH, soud proto zvýšil odměnu i o částku daně. Celkově je tedy stěžovatel povinen uhradit žalobkyni/příjemkyni dotace náklady řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu